GAZETA POLSKA

Prenumerata w miéjscu kwartalnie złp. 12— miesięczniezłp. 4. —Numer pojedyńczy gr. 6.

№ 70

Prenumerata na prowincji z opłatą pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 10 Marca 1828 roku w Poniedziałek.

Wiadomości Krajowe i Zagraniczne.

KRÓLESTWO POLSKIE.— *Warszawa. Dyrekcja główna towarzystwa kredytowego ziemskiego.* Pospieszając z dopełnieniem art. 115 prawa sejmowego, chcąc oraz wcześniéj zaspokoić troskliwość osób, które w zeszłych półroczach numera posiadanych przez siebie listów zastawnych, raz na zawsze, tudzież na jedno lub kilka półroczów do losowania podały, dyrekcja główna załącza do publiczuéj wiadomości wykaz tychże numerów, losowania w dniu 1 kwietnia r. b. w gmachu dyrekcji głównéj odbyć się mającego, dotyczących, a to w dwóch następujących działach: Dział I, obejmuje numera listów zastawnych podanych do losowania przed dniem 1 lutego r. b. na wszystkie półrocza. Dział II, obejmuje numera podane do losowania przed dniem 1 lutego r.b. na jedno lub kilka półroczów. —Po dwudziestym zaś marca, dołączony zostanie dział IIIci, obejmujący numera z którémi się posiadacze po dniu 1 lutego roku bieżącego do 20 marca, do losowania zgłosli. Nadto, ostrzega dyrekcja główna interessantów, iż numera na zawsze do losowania podane działem I, objęte, w przyszłych już tabellach, na dalsze półrocza do gazet załączyć się mających, zamieszczonemi niebędą, wypada zatém, aby dla własnego użytku, każden z interessantów tabellę teraz komunikującą się zachowywał, z któréj wylosowane tylko numera, oddzielnemi obwieszczeniami w każdém półroczu ogłoszone, sam wykryśliwszy, z pewnością nato rachować może iż inne wszystkie numera powyższym działem objęte, ciągle w każdym półroczu losowanemi będą. — w Warszawie dnia 8 marca 1828 r. — Radca stanu prezes. (podp.) *Kalinowski.* — Pisarz dyrekcji głównéj. (podp.) *Drewnowski.*

— W dniu 21 z. m. odbyło się zgromadzenie gminne okręgu Sandomiersko - staszowskiego, na którém obrany został radcą wojewódzkim W. Michał Zajączkowski, obywatel miasta Zawichosto. — W dniu 25 z. m. odbył się sejmik powiatu Bialskiego, na którym wybrani zostali: na posła JW. Władysław Zawadzki, dziedzic dóbr Kownat; na radców wojew. tenże JW. Władysław Zawadzki i W. Xawery Chojecki, dziedzic dóbr Grodka.— W dniu 25 z. m. odbył się sejmik powiatu Węgrowskiego, obrani zostali: na posła JW. Ludwik Bieniecki, dziedzic dóbr Jabłonny; na radców wojewódzkich W. Stanisław Sulgostowski Dunin, dziedzic dóbr Chruszczowki, i W. Franciszek Wojewódzki, dziedzic dóbr Tesic. — W dniu 29 z. m. odbyło się zgromadzenie polityczne okręgu Olkuskiego pod laską JW marszałka Karola de Godefroi, dziedzica wsi Sienniczno, obrany został deputowanym na sejm, JW. Franciszek Jabłoński, dziedzic dóbr Jankowa, referent w biórze rady stanu; radcą wojewódzkim JW. Jan hrabia Ledóchowski, dziedzic dóbr Misułowic. — W dniu 3 marca r.b. pod laską marszałka JW. Jana Toczyskiego, odbył się sejmik szlachecki powiatu Błońskiego; assessorami byli JWW. Tomasz Bontani i Antonin Zawistowski, a sekretarzem Bartłomiéj Nakielski; na którym wybrani zostali na radców obywatelskich: JWW. Konstanty Jezierski i Stanisław Podlecki.

—Mamy tu wiadomość z dobrego źródła, że 4 paki z modelami do posągu Kopernika już stanęły w Berlinie i tu nadejdą w krótce. Rząd pruski na prośby w imieniu towarzystwa tutéjszego przyjacioł nauk zaniesione, pozwolił, ażeby paki nie były otwierane na komorach, by wszelką obawę uszkodzenia przez to usunąć. W tych dniach podpisana będzie umowa z PP. Norblin i Gregoar mieszkańcami téj stolicy, o wylanie i postawienie tego posągu. — Doszła tu wiadomość o śmierci JW. Makarewicza radcy kollegjalnego, konsula jeneralnego cesarsko rossyjskiego w Gdańsku. — Wyszedł z litografii chór kapucynów, w formacie dużym; sprzedaje się w składzie Brzeziny i Klukowskiego, sztuka po zł. 6 gr. 20; illuminowany zaś, podług wzoru tam znajdującego się złp. 24.

ANGLJA. — *z Londynu dnia 26 Lutego.* —Na pomnik Canninga złożono już dobrowolnie 9,650 f. sz, komitet właściwy wezwał artystów aby podawali plany do pomnika. — Walter Scott napisał nowy romans pod napisem Dzień S. Walentego, czyli Piękna dziewica z Perth; jest to dalszy ciąg romansu Kronika Canongate.— Wcałéj wielkiej Brytanji jest blisko 58,000 warsztatów tkackich, którym nadaje ruch woda, lub para, wyrabiają; na nich co minuta 1,741 a do roku 376,200,000 jardów tkanin. — Donoszą z Madras, że radsza Kolapore, dał powód wojsku angielskiemu do rozpoczęcia z nim kroków nieprzyjacielskich. — W rapporcie kollegjum lekarzy i chirurgów, zdanym ministrowi spraw wewnętrznych, powiedziano, że szczepienie ospy zaprowadzone jest wcałéj Morei, a nawet pomimo przesądów muzułmańskich w Stambule i w samym pałacu sułtana, tak, iż wschód odbiéra na powrot dobrodziejstwo, które w zeszłym wieku przez wynalazek szczepienia, z tamtąd

stało się naszym udziałem. — Goniec nie wątpi, że w Stambule, w Smirnie i innych częściach państwa tureckiego, wszystko jest poruszone i zatrwożone. Wysyłanie poddanych mocarstw sprzymierzonych, którzy dawniej opiekę i bezpieczeństwo mieli przyrzeczone, dowodzi dostatecznie, że polityka turecka zupełnie się zmieniła. Ani wątpić, że wojna lub pokoj od Porty teraz zależy. — Izby angielskie nie zajmowały się jeszcze żadnym projektem do prawa; dotychczasowe posiedzenia ich upłynęły na mowach, albo zapowiadających jakowe wnioski, albo objaśniających okoliczności ostatniéj zmiany ministrów. Ostatni przedmiot przedłużył posiedzenia z tego powodu, że pan Herries zaprzeczał jakoby on przyczyną był rozwiązania byłego ministerjum przez sprzeciwianie się nominacji lorda Althorp na prezesa kommissji finansowéj, owszem twierdził, że przyczyną tą była ukryta kabała, któréj wszakże niechciał wykryć, pomimo że go pan Brougham do tego w obec parlamentu wezwał, a nawet oskarżeniem mu zagroził. P.P. Goderich i Huskisson, utrzymywali przeciwnie, że nie było żadnej intrygi, ale że jedynie upór pana Herries był przyczyną rozwiązania ministerjum. Wszystkie te rozprawy nie doprowadziły do żadnego wypadku i w końcu tak znudziły członków parlamentu iż nieczekając go z izby powychodzili. — Trzęsienie ziemi zamieniło w gruzy w miesiąu wrześniu, warownię Kolitaran w Indjach wschodnich i zagrażało pod gruzami swojemi do 1,000 ludzi; cała góra wstrzęśniona, zasypała rzekę Ropace, tak, iż ta koryto swoje zmieniła i wielkie szkody zrządziła. — W Londynie robią zakłady, iż w ciągu miesiąca, całe ministerjum pojedyńczo zmienione będzie. — P. Stratfort-Canning przybył dnia 25 do Dower, z kąd bez zatrzymania się pojechał do Londynu. (G.B.)

AMERYKA. — Ciało prawodawcze w zjednoczonych krajach Ameryki północnéj, uznało pojedynek za zbrodnię mordestwa. — W Port-au-Prince, stolicy wyspy Haity, zaprowadzono dnia 15 listopada z uroczystością sądy przysięgłych. — Cesarz brazylski założył w zeszłym roku dwie akademje dla nauki prawa, jednę w S. Paulo, drugą w Fernambuco. Kursa tych akademji trwać będą po lat pięć. W ogólności, monarcha ten czyni wiele w Brazylji dla oświaty: instrukcja publiczna ma przepisy jednostajne, a metoda Lankastra upowszechnia się od lat pięciu. W Rio Janeiro będzie założona szkoła wojenna, a do założenia obserwatorjum astronomicznego, czynią już przygotowania.

FRANCJA. — *z Paryża dnia 27 lutego.* Izba deputowanych wybrała w dniu 23 lutego następujących kandydatów na swego prezesa: Delalot, Hyde de Neuville, Royer Collard, Gautier, Perrier. Z tych przedstawionych sobie kandydatów, mianował król prezesem izby deputowanych, pana Royer Colard. — Pan Stratford Canning poseł angielski przy Porcie ottomańskiéj, przybył dnia 26 do tutejszej stolicy. Osoby wiarogodne zapewniają, że podobnież dwaj inni posłowie nie pozostaną w Korfu. — Admirał Rigny doniósł, że odebrał kilka okrętów korsarzom greckim, nalegał także o wynagrodzenie, ale nie otrzymał go, gdyż rząd grecki nie niema. — Hra: Mousier marszałek polny, jeden z trzech gwardzistów który towarzyszyli Ludwikowi XVI w ucieczce do Varennes, zakończył życie przeżywszy lat 79. — Z Tulonu ciągle wychodzą pod żagle okręty wojenne, mające wzmocnić nasze stanowisko w Lewancie. Kilka fregat już popłynęło, a za niemi wkrótce wypłynie i okręt linjowy Scypio. — Xiążka do nabożeństwa młodéj małżonki xięcia Ney córki bankiera paryzkiego Laffitte, kosztowała 30,000 franków; jest ona wysadzona djamentami, a pierwszy miniaturzysta Isabej, użyty był do jéj przyozdobienia. — Panowie Rojer Collard i Guizot, rozpoczną wkrótce wykład lekcji w uniwersytecie paryskim, piérwszy nowszéj filozofji, drugi nowszéj historji.

NIEMCY. — Powszechna gazeta niemiecka umieściła kilka uwag nad rozpoczętém działaniem zmarłego niedawno w Wiedniu xięcia Alexandra Ipsylantego. Uwagi te przysłał jéj do umieszczenia Grek młody, pełen uszanowania dla pamięci zmarłego. Xiąże Ipsylanty zostawał w Munkaczu przez dwa lata, a przez półpięta roku w Theresienstadt. Ostatnią podróż swoją przez Wiedeń do Werony, gdzie mieszkanie miał wskazane, odbywał z wyższego rozkazu; w Wiedniu zachorował na rozszerzenie serca i puchlinę w piersiach i po dwumiesięcznych cierpieniach zakończył życie przeżywszy lat 35. Umarł jak chrześcjanin, jak człowiek poczciwy. — Ostatni Merkury Szwabski, zajmuie 13 stronnic w 4, obradami izby wirtemberskiéj w przedmiocie stosunków ludności izraelskiej. Na 36 posiedzeniu rzeczonéj izby, wykazał baron Cotta, że niektórzy deputowani idąc za zdaniem stronniczych pisarzy, o modlitwach, przysięgach i. t. p. czynnościach żydowskich, w błąd podpadli; sam dokładniejszą o tém wszstkiém powziąwszy wiadomość, radził na przyszłość więcéj przezorności. Jnni deputowani rozprawiali na tém posiedzeniu o talmudzie, mozaizmie, messjaszu i. t. p. a wkońcu przyjęto następuiące przepisy dla żydów: Żydzi mogą odstępować pretensie swoje do chrześcjan innym chrześcjanom, (co im dawniéj było zabronione); zachowane będą formalności przysięgi, żydom przepisane religią Mojżesza; w dnie świąteczne chrześcjan, nie mogą żydzi nic przedsiębrać coby naruszyć mogło dnia uroczystość; oprócz rabinów, nie wolno iest osiadać w kraju wirtemberskim innym żydom płci męzkiéj; żydówki mogą osiadać, jeśli przybywają w celu połączenia się z krajowcami przez śluby małżeńskie; służący, czeladnicy i tym podobni, mogą w tenczas tylko przebywać w kraju wirtemberskim, jeśli mają dowody, że są w kraju innym osiadli; nie dozwolono nawet tym żydom osiadać w kraju, którzyby przybywali z pożyteczném rzemiosłem, lub nowym wynalazkiem; podatek za opiekę żydom udzielaną, jest zniesiony, a osobista opieka prawa cywilnego jest im zaręczona; każdy żyd krajowy winien sobie obrać nazwisko familijne, które władza potwierdzi; w pismach, sprawach sądowych, zapisach i wszelkich czynnościach, używać winni żydzi języka i pisma niemieckiego, w przeciwnym razie dokumenta ich nie będą miały wagi w sądach; podpisywać się mogą łacińskiemi głoskami i pisać po francuzku i włosku, jeśli mają do czynienia z Francuzami i Włochami; co do

składania świadectw nie ma między chrześcjanami i żydami żadnéj różnicy, wszelako żydzi szachrujący o tyle tylko przeciw chrześcjanom świadczyć mogą, o ile sąd na to zezwoli. W całém królestwie wirtembergskiém jest 8000 żydów, między któremi jest 32 rolników, 153 majstrów, 100 czeladników, 50 chłopców, 69 osiadłych kupców, 2 malarzy, 1 jurysta, i 2 lekarzy; sposób życia reszty ludności nie jest dokładnie wiadomy. Co do talmudu, izba wirtembergska nic nie postanowiła, i minister spraw wewnętrznych radził, aby pierwéj poznać dokładnie przepisy w nim objęte. — Piekarze w Monachjum używają machiny do gniecenia chleba. (G. B.)

NIDERLANDY. — Donoszą z Batawji pod d. 3 listopada: W Buitenzorg wyrządził pożar wielkie spustoszenia w październiku. Powstańcy ustępują zawsze wojsku królewskiemu Wielu xięży ich poddało się dobrowolnie. Kommissarz królewski wydał postanowienie, zawierające przepisy dla sądownictwa, rolnictwa i handlu. — Trzęsienie ziemi dało się uczuć w wielu okolicach królestwa niderlandzkiego w dniu 23 lutego, w tym samym dniu, w którym i w Niemczech. (G. B.)

PORTUGALJA. — *Z Lisbony dnia 10 lutego.* Rejentka dowiedziawszy się, że w rozmaitych częściach królestwa portugalskiego rabunki kościołów często się wydarzają, wyznaczyła nagrody za wykrycie sprawców takich zbrodni. — Margrabia Lule popłynął d. 4 z małżonką swoją do Falmouth; podług innych doniesień, podróż tych młodych małżonków ma zmierzać do Rzymu. Admirał angielski lord Beauclerc, nie chciał im pozwolić do téj podróży swojego okrętu. Margrabia odjeżdzając był bardzo smutny, wszyscy obecni byli rozrzewnieni, widząc xiężniczkę idącą ku brzegowi morza w prostym ubiorze. — Jzba parów zaczęła się naradzać dnia 9 lutego nad projektem do prawa, regulującego władze miejskie, przez izbę deputowanych, już przyjętym. Hr. San Miguel był tego zdania, że projekt rzeczony zadaje ostatni cios monarchji, któréj zagubą grozi utworzony od niedawna w stolicy związek rewolucjonistów i republikanów. Hr. Ponte wyrzucał nieprzyzwoitość takiego zarzutu, i żądał, aby przywołano mówcę do porządku, ponieważ prawo przez izbę deputowanych przyjęte, nazwał rewolucyjném. — Oskarżeni parowie zaprzeczają wszystkim uczynionym im zarzutom — Jenerał porucznik i dawny poufały doradzca Don Miguela, Paiva Rapozo, przybył z Londynu do Lizbony. — Spodziewają się co chwila przybycia Don Miguela, którego królowa matka w pałacu Ajuda ma przyjmować; jenerał Saldanha miał u niego w Londynie tylko jedno posłuchanie; drugą razą nie przyjął go rejent. Abbrantes nie mógł otrzymać ani jednego posłuchania. Zdaje się, iż Don Miguel słucha tylko rad hrabiego Villa Real.

TURCJA I GRECJA. — Podług listów odebranych z Alexandrji, sułtan turecki miał oddać dowództwo naczelne wojsk azjatyckich, paszy egipskiemu i mianował go wielkorządcą Syrji, o którą godność już dawniej starał się pasza. Też same listy zapewniają, że sułtan powierzył mu także naczelne dowództwo wojska w Rumelji. Słychać, że wojsko azjatyckie wynosić będzie 200,000, wojsko europejskie tyleż. — Wszystkie doniesienia ze Stambułu, dają smutny obraz położenia téj stolicy. Emigracja Ormjan trwa bez przerwy, a konfiskacje jak najściśléj są do skutku przywodzone. Zajęto domy tych nieszczęśliwych, a sprzęty wszystkie sprowadzono do składów głównéj komory celnéj. Zaślepienie Porty i nietolerancja patrjarchy Karabes, naczelnika Monophysitów, który umiał przebiegłością swoją nakłonić sułtana do tego, że wygnał ze stolicy najużyteczniejszych bo najpracowitszych jéj mieszkańców, niemają żadnych granic. Internuncjusz austrjacki niósł wszelką pomoc nieszczęśliwym wygnańcom, którzy jego staraniu i pieczołowitości winni są, po większéj części, że w tak przykréj porze czasu, od zimna i mrozu w czasie drogi mieć będą ochronę. Proskrypcja z taką surowością jest wykonywana, że niepozwolono nawet pozostać tym Ormjanom, którzy jako tłumacze, lub do innych czynności przy poselstwie austrjackiém użyci byli. Przygotowania wojenne, dzieją się z niezmordowaną czynnością; do twierdz naddunajskich idą w prawdzie niewielkie, ale codzienne wzmocnienia. — Do Stambułu przybył oficer sztabowy zostający w służbie krajów zjednoczonych Ameryki północnej, z ważnemi jak mówią zleceniami do Porty, przedmiot atoli jego poselstwa, dotąd nic jest wiadomy. (G. B.)

WYSPY JOŃSKIE. — *z Korfu dnia 5 lutego.* — Dziś o godzinie 8 rano, powrócił do tutejszéj wyspy na korwecie angielskiéj Wolf, naczelny kommissarz wysp jońskich lord Adam. Pan Baynes sekretarz lorda, który z nim ztąd wypłynął, niepowrócił, ale jak słychać udał się do Eginy, a jak niektórzy wnoszą do Alexandrji. — Donoszą z Zante, że dnia 30 przybył tam jenerał Adam, ale nie wysiadł na ląd; w kilka godzin późniéj korweta Wolf na któréj się znajdował, spotkała na morzu dwa statki angielskie i jeden rossyjski, i udała się ku południowi. Sądzą, że pan Adam miał rozmowę z Ibrahimem paszą, po czém pan Baynes udał się do Eginy lub do Alexandrji. — Okręt kupiecki który dnia 28 stycznia przybył z Syra do Zante, przywiózł wiadomość, iż podczas wielkiéj burzy na Archipelagu, zatonęło 10 okrętów kupieckich, a bryg lorda Cohcrane wyrzucony został na ląd przy Scio. Statek parowy grecki Karterja który niedawno krążył w okolicy Patras, zawinął dnia 31 do Zante. — (D. A.)

Wiadomości Naukowe.

O nowo wynalezionym kompasie powszechnym.

Unosimy się wszyscy nad cudowną budową świata, a ci, którzy się poświęcają naukowym około jéj wyjaśnienia pracom, nie mogą z pewnością wyrzec, nad czém się więcéj unosić powinni, czy nad jéj wielkością, czy nad jéj prostotą. Jakkolwiek jednak prosty jest układ świata; drogi prowadzące do ujrzenia go w jego prostocie, tak są długie, mozolne i krzywe, że tylko małéj licz-

bie ludzi udaje się dojść niemi do ostatecznego celu. Ale takowa przeprawa, nie dla tego jest trudna, że polega na poznaniu wielu teorji, twierdzeń, formuł i rachub, lecz dla tego że te teorje, twierdzenia, formuły i rachuby, rzadko kiedy w swoim wykładzie mają to piętno prostoty, jakiém jest naznaczony cel wielki do którego zmierzają. Napróżno przecież żądalibyśmy po teorjach prostoty takiéj jaka jest w budowie świata, bo tam człowiek objaśnia co tu Bóg utworzył. Nie te zatém prace i wynalazki ludzkie na pierwszeństwo przed innemi, na wziętość i szacunek zasługują, które zrównywają prostocie wypiętnowanéj w dziełach stwórcy, lecz, które do niej najwięcéj się zbliżają. Do liczby takowych wynalazków, należy ten, któryśmy w téj chwili wykończony, winni panu Wojc. Jastrzębowskiemu, magistrowi filozofji z uniwersytetu warszawskiego; lubo według naszego ludzkiego widzimisię jest niepodobieństwo, wynaleść cóś prostszego nadto, co ten szanowny młody człowiek, w swoim rodzaju wynalazł. Chcemy mówić o wynalezionym przez niego powszechnym kompasie.

Wynalezione dotąd sposoby i narzędzia do mierzenia czasu, były okupione mozołem długiéj pracy i długiego natężonego myślenia. Tak jest. Jedno z najtrudniejszych zagadnień, było zagadnienie dzielenia czasu na równe części, czy to za pomocą mechanizmu, czy za pomocą słońca. Co do zegarów mechanicznych, te jakkolwiek w odległych zjawiały się wiekach; właściwie jednak siedemnastemu dopiéro wiekowi winne są swój stan obecny, to jest rokowi 1656, w którym niderlandzki matematyk Huygens zastosował do nich użycie wahadła. Ale i to zastosowanie, wymagało pokonania największych trudności. Trzeba było, aby wahnienia były równoczesne, bo na dopełnieniu tego warunku, polegało dzielenie czasu na równe części. Jako matematyk, doszedł Huygens, że te wahnienia będą równoczesne, jeżeli soczewka wahadła zakreślać będzie cykloidę, a jako mechanik, zdołał tak urządzić zaczepienie drótu wahadłowego, że soczewka rzeczywiście zakreślała łuki cykloidy. Ale to urządzenie, piękne w pomyśle, bardzo się trudne i niedogodne okazało w praktyce. Uprzątnęli póżniéj tę trudność i niedogodność mechanicy, a w szczególności Graham zegarmistrz londyński, wynalazłszy tak zwane hamowanie, (échappement) do osadzenia wahadła potrzebne, skutkiem którego zmuszono wahnienia do równoczesności, chociaż soczewka już nie biegała po cykloidzie. Ale to jeszcze niedosyć było. Doświadczenia z wahadłem po różnych od siebie odległych miejscach czynione, przekonały, że długość jego dla każdéj szerokości geograficznéj musi być właściwa, jeżeli zégar wahadlany ma być dokładném narzędziem do dzielenia czasu na równe części: i ten więc warunek musiano wypełnić chcąc, mieć dobre regulatory czasu. Naostatek, musiano zasięgnąć pomocy od fizyki, aby raz znaleziona dla danéj szérokosci geograficznéj długość wahadła, nie przedłużała się w ciepłéj, nie skracała w zimnéj temperaturze. Przekonanie tych wszystkich trudności tyle opóżniło epokę wydoskonalenia zegaru, iż ta do niedawnych dat należy. — Ten sam Huygens, równie ważnym, jak dla zegarów, przysłużył się dla zegarków wynalazkiem. W tych ostatnich sprężyna spiralna nadaje ruch kolibnikowi (balancier) i tém jest w zegarkach czém wahadło w zegarach. Takową sprężynę winni jesteśmy Huygensowi. A lubo od wynalezienia sprężyny spiralnéj, wydoskonalenie budowy zegarków nie było połączone z tylo trudnościami, co budowy zegarów, przecież, jeszcze po czas w którym żyjemy, za doskonałe chronometry ogłaszano miljonowe nagrody. *(Dokończenie nastąpi.)*

Rozmaite wiadomości.

Wyimki z notatek Talmy, — Aktorowie niestósowny ubiór noszący na scenie, są z tego względu kary *godni*, że wpajają w młodzież złe wyobrażenia o przedmiotach historycznych — Le Kain grając rolę Vandoma, postawił kochankę swoję za kulisami, i nigdy nie grał lepiej; jego wznoszenie się w sztuce było lotem orła, z początku powolne i ociężałe. Nigdy nie ubiegał się za hucznemi oklaskami, jedyny środek zostania wielkim artystą. Wolter grał Cycerona w białém domino. — Doktor Jenner prosił Napoleona przez Korvisarta o uwolnienie dwóch pojmanych Anglików, na co Napoleon zezwolił. Na moią prośbę także Anglika jednego uwolnił, lubo zapewniał mnie minister morski, że prośbę podobną matce i bratu swojemu odmówił. — Gdy gram dobrze scenę jaką, powtarzam ją sobie raz drugi za kulisami. — Dom mój w ulicy Victoire, przed rewolucją i po rewolucji bywał schadzką najznakomitszych osób. — Ja wprowadziłem modę głów niepudrowanych.—Aktor krzyczący, nie może rozczulić łzami.— Napoleon czytając trajedją Hektor, powiedział: to sztuka którą w obozie grać należy.

Sprawiedliwość Chińska. — Oficer tatarski prowadzący konie z Tsaang se, chciał korzystać z podanéj sposobności, aby sól przemycić. Odkryto kontrabandę i ztąd przyszło do kłótni, w któréj oficer porwawszy Chińczyka za bary, z pomostu okrętowego wrzucił do morza. Zatrzymano oficera i pod sąd oddano, który wyrzekł na niego karę odwetu, to jest: aby do morza z okrętu wtrącony został, jeżeli zastępcy w swoje miejsce nie stawi. Byłby nieochybnie uległ téj karze, ale, co zdaje się trudném do wiary, za sto talarów ugodził Chińczyka, który w jego zastępstwie, dobrowolnie pozwolił wtrącić się do morza z pokładu okrętowego.

Widowiska w Stolicy.

Teatr francuzki. Dziś komedjo-opera Le Diplomate; — i Le Voyage a Dieppe ou La Mistification.

Menażerja zwierząt P. Lehmann na Nalewkach w tyle ogrodu Krasińskich.

Na krakowskiém przedmieściu pod Nrem 411 gabinet fizyczny, optyczny i mechaniczny P. Michault.

Do dzisiéjszéj gazety załączony jest Ner 27 Dziennika obwieszczeń.

(W drukarni przy ulicy Nowomiejskiéj pod Nrem 163.)